

med Udvalget. Dog nok om denne i og for sig ubedkommende Sag. Det Forslag, som Regjeringen er fremkommet med angaar fire Sager, først at skaffe større Auditorieplads paa selve Universitetet eller i alt Fald i saa umiddelbar Nærhed af Universitetet, som mulig. I den Henseende har Regjeringen foreslaaet Omdannelsen af den større af den nuværende polytekniske Læreanstalts Bygninger til to Auditorier og en Tilbygning i Gaarden til et tredie, meget stort Auditorium. Det ærede Udvalg vil ikke gaa ind paa dette Sidste; det mener, at det foreløbig kan være nok med de to Auditorier, og jeg maa naturligvis indrømme, at Tilveiebringelsen af to store Auditorier er en saa stor Forbedring af den nuværende Tilstand, at jeg maa finde mig i at opsætte endnu at faa et tredie Auditorium til. Jeg tror ganske vist, at dette sidste er nødvendigt, og at det maa komme, men det er jo muligt, at det kan komme ad anden Vej og paa andet Sted, end saaledes som jeg har tænkt mig. Det Andet, som Regjeringen har villet gennemføre, er at skaffe bedre Lokaler til Universitetets Administration, saavel til Rædsesturens som Konfistoriets Administration o. s. v. og tillige sammen med det at skaffe en Udvidelse af Universitetsbibliotheket og endelig et Par nye Professorboliger. Alle disse Forslag har det ærede Udvalg ikke villet gaa ind paa; man har ment, at hvad Professorboligerne angaa, saa kunde Gaarden i Studiestræde anvendes paa en bedre og hensigtsmæssigere Maade. Den Tanke har været oppe at ville anvende den til Rædsesturen, og denne Tanke har jeg følt mit taltst af, i alt Fald skal jeg lade det nærmere undersøge, hvorvidt og med hvilken Bekostning man kan gjøre denne Brug af Gaarden. Dernæst har man næret Betænkkelighed ved at indstallere omtrent $\frac{1}{3}$ af Universitetsbibliotheket i den ny Bygning, der er foreslaaet lagt, hvor den nuværende Kommunitetsbygning ligger. Jeg har allerede ved 1ste Behandling indrømmet, at den Plan, som Universitetet her havde foreslaaet Regjeringen, og som Regjeringen var gaaet ind paa, ikke i og for sig var den mest tiltalende, men det var i Diebløkket den eneste mulige gennemførlige, og jeg tror endnu, at det er den billigste Maade at udvide Universitetsbibliotheket paa, men har man Betænkkelighed ved paa en saadan Maade at fjerne en Del af Universitetsbibliotheket ud og lægge den i nogen Afstand fra den større Del af Bibliotheket, kan jeg fuldstændig respektere denne Betænkkelighed og gjør altsaa ingen Indvending mod, at man ikke vil gaa ind paa denne Del af Planen. Idet jeg altsaa indrømmer, at det kan og bør tages under

nærmere Overveielse, om Rædsesturen ikke heldigere burde anbringes paa et andet Sted, og at det maa opsættes til nærmere og næiere Undersøelse, paa hvilken Maade Universitetsbibliotheket kan blive udvidet, har jeg hermed ogsaa tiltraadt den Del af Udvalgets Forslag, som gaar ud paa indtil videre at stryge Bevillingen til en ny Bygning langs Nørregade. Jeg kommer nu til de tre andre Forlangender, som Regjeringsforslaget har stillet. Hvad det ene angaar, nemlig Opførelsen af et nyt botanisk Laboratorium, saa er jo hele Udvalget enigt heri, og jeg skal derfor forbigaa denne Side af Sagen. Jeg kommer dernæst til det andet og større Spørgsmaal, nemlig Paabegyndelsen af et nyt mineralogisk Museum og et nyt kemisk Laboratorium. Jeg tror ikke, at den ærede sidste Taler paa nogen Maade havde Ret, naar han klagede over, at den ærede Ordfører skulde have overdrevet de meget uheldige Forhold, hvorunder det mineralogiske Museum eller rettere den mineralogiske Samling og som Følge deraf det mineralogiske og geologiske Studium for Tiden befinder sig. Jeg tillader mig at tro, at disse uheldige Forhold ikke kunne overdrives. Der er ingen Plads for det mineralogiske Museum, den større Del af dets Samlinger ligger indpakkede til intet Brug, til ingen Nytte hverken for Videnskabsmænd eller for Andre, der kunde ønske at skaffe sig Kundskaber i den Retning, og som Følge deraf maa selve Studiet nødvendigvis lide ganske overordentlig under de nuværende Forhold. Jeg mener, at her er ikke Tale om som det ærede Medlem uttrede, „noget Ønskeligt“, som man kunde ved Leilighed se at faae sat igjennem, naar man fik bedre Raad, men her er Tale om noget virkelig Nødvendigt, hvis man vil tilfredsstille Universitetets Trang i den Henseende, hvis man vil tilfredsstille Studiets Fordringer, og her maa jeg ligesom den ærede Ordfører ogsaa særlig lægge Vægt paa de Planer, der nu ere fremme, om at gjøre geologiske Studier over hele Landets Jordbundsforhold, hvilket jo har stor Interesse ikke alene i videnskabelig, men ogsaa i ren praktisk Henseende, og som ganske sikkerlig vil kunne udføres paa ganske anden Maade og med ganske anden Kraft om de aldeles nødvendige Bygninger nu blive bevilgede. Jeg tillader mig derfor at mene, at, lige saa vel som jeg er enig med det ærede Medlem, der udtalte, at det var en Pligt for Madsdagen at bevilge det botaniske Laboratorium, lige saa vel er det en Pligt for os at blive enige om at faae bygget et nyt mineralogisk Museum. Den sidste Bygning, som der er Tale om at bygge, er det nye kemiske Laboratorium.